

ת"פ 19216/11/16 - מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י נגד איאד בן מוסא דבסאן (עציר) ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע

ג' אייר תשפ"ג
24 אפריל 2023

ת"פ 19216-11-16 מדינת ישראל נ' דבסאן(עציר)

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד רמה קלימי
נגד	
הנאשם	איאד בן מוסא דבסאן (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אדיר בן לולו

גזר דין משלים

כתב האישום, הסדר הטיעון וגזר הדין

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- סיוע לפריצה לרכב בכוונה לגנוב, בניגוד לסעיף 413 ו' סיפא בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- ניסיון לגניבה מרכב, בניגוד לסעיף 413 ד' (א) בצירוף 25 לאותו החוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן כא/1, בין התאריכים 28.10.16, שעת חצות לבין 29.10.16 שעה 08:00, ברח' התלמוד 113 בבאר שבע, סייע הנאשם לאחר לפרוץ לרכב מסוג רנו מסחרי ל"ז 8747350 (להלן: "הרכב") השייך לארמן אוגניסיאן (להלן: "המתלונן"), בכך שהאחר ניפץ את שמשת חלון תא המטען בדופן אחורי ימני, זאת בכוונה לגנוב, והנאשם שמר מקרוב.

באותו מעמד, ניסה הנאשם לגנוב, מתוך הרכב, זוג אופניים חשמליים בשווי ₪ 3,800 (להלן: "האופניים").

האופניים נתפסו והושבו לבעליהם.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו הודה הנאשם בעבירות שבכתב האישום המתוקן והורשע בהן.

עמוד 1

ההסדר לא כלל הסכמה לעונש, אולם הצדדים הסכימו להפנות את הנאשם להערכת שירות המבחן למבוגרים.

לאחר קבלת התסקירים, טענו הצדדים לעונש לפני חברי כב' השופט י' עטר.

ביום 17.07.18, גזר בית המשפט את דינו של הנאשם.

במסגרת גזר הדין, קבע בית המשפט מתחם ענישה הנע בין 7 ועד 21 חודשי מאסר בפועל.

לבסוף, מצא בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום הנאשם, וגזר עליו את העונשים כדלקמן:

א. אני מורה על חידוש/הארכת תקופת המאסר המותנה בן 7 חודשים מת"פ 2063/09 (בית משפט השלום אשדוד) שחודשה/הוארכה בת"פ 36044-01-13 (בית המשפט השלום בבאר-שבע) למשך שנתיים נוספות מהיום.

ב. אני מורה על חידוש/הארכת תקופת המאסר המותנה בן 6 חודשים מת"פ 11223-07-10 (בית משפט השלום בבאר-שבע) שחודשה/הוארכה בת"פ 36044-01-13 (בית המשפט השלום בבאר-שבע) למשך שנתיים נוספות מהיום.

ג. אני מורה על חידוש/הארכת תקופת המאסר המותנה בן 12 חודשים לכל עבירת רכוש מסוג פשע ו - 6 חודשים לכל עבירת רכוש מסוג עוון מת"פ 30940-06-11 (בית משפט השלום בבאר-שבע) שחודשה/הוארכה בת"פ 36044-01-13 (בית המשפט השלום בבאר-שבע) למשך שנתיים נוספות מהיום.

ד. אני מורה על חידוש/הארכת תקופת המאסר המותנה בן 3 חודשים מת"פ 2426/09 (בית משפט השלום באשדוד) שחודשה/הוארכה בת"פ 36044-01-13 (בית המשפט השלום בבאר-שבע) למשך שנתיים נוספות מהיום.

ה. קנס בסך 2,500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 10.7.19, ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא יעמוד הנאשם באחד מן השיעורים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי, ומובהרות לנאשם הוראות החוק ביחס לאפשרות החיוב בתוספת הפיגורים כמו גם אפשרות הפעלת המאסר חלף הקנס.

ו. פיצוי למתלונן (ע"ת/1 ברשימת עדי התביעה שבכתב האישום המתוקן) בסך 4,500 ₪.

הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 10.9.18 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא יעמוד הנאשם באחד מן השיעורים במועדו, תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מידי ותישא תוספת פיגורים כחוק.

ז. של"צ בהיקף של 250 שעות על פי תוכנית של"צ שתוגש לבימ"ש בתוך 45 ימים מהיום.

ח. צו מבחן למשך שנתיים מהיום. לאור תקלות שהתרחשו בתיקים אחרים, ובשים לב לכך שהעבירות דנן בוצעו בתוך תקופת צו מבחן קודמת שהוטלה על הנאשם (מבלי שהיתה בתסקיר כל התייחסות לכך) אני מורה לשירות המבחן לדווח באופן מידי לבית המשפט על כל הפרה של צו המבחן לרבות על דרך ביצוע כל עבירה נוספת בתוך תקופת המבחן.

[ההדגשה במקור].

בסיום גזר הדין, הזהיר בית המשפט את הנאשם, כי ככל שלא יעמוד בתנאי צו השל"צ או צו המבחן, יאלץ בית המשפט לדון את הנאשם במסגרת מתחם העונש ההולם, לרבות הפעלת המאסרים המותנים, כשפסקה זו הוקראה לנאשם והובהרה לו בשפה ברורה ופשוטה במהלך הקראת גזר הדין.

ביום 02.09.20, הגיש שירות המבחן למבוגרים הודעה, לפיה ריצה הנאשם 131 שעות של"צ מתוך 250 השעות שנגזרו עליו, ובית המשפט נעתר לבקשה להאריך את תוקף צו השל"צ בחצי שנה נוספת, לבקשת הנאשם, על מנת לאפשר לו לסיים ריצוי עונשו.

אלא, שביום 28.11.21, הוגשה בקשה מטעם שירות המבחן להפקיע את צו השל"צ, כיוון שהנאשם לא התייצב לריצוי המשך השעות ואף ניתק קשר עם השירות.

לאור האמור, קבע בית המשפט דיון במעמד הצדדים, וביקש משירות המבחן להבהיר, האם עמד הנאשם בתנאי צו המבחן שהוטל עליו.

ביום 24.04.22, הוגשה תגובת שירות המבחן, ממנה עולה, כי הנאשם התקשה להתגייס להליך הטיפולי; לא הגיע לבדיקות לאיתור שרידי סם; החליף מספר טלפון ולא יצר קשר עם השירות; לא הגיע למפגשים הטיפוליים; ולמעשה - לא עמד בתנאי הצו.

ביום 10.05.22 נותב התיק לפני מותב זה, ונדונה הבקשה לפניו.

לאחר שמוטב זה שמע את דברי קצינת המבחן, באי כוח הצדדים, ואת התחייבותו של הנאשם לרצות את צו השל"צ בתוך שלושה חודשים - לפני משורת הדין, הוארך צו השל"צ פעם נוספת, תוך שבית המשפט הבהיר לנאשם, כי ניתנה לו הזדמנות נוספת, וכי אם ידחה היד המושטת לעברו - מוסמך בית המשפט להורות על הפקעת הצו ובמקרה כזה ניתן יהיה להורות על הפעלת המאסרים המותנים.

ביום 04.07.22, הוגשה בקשה לאישור תכנית השל"צ, בה צוין, כי הנאשם הוזמן לשלוש בדיקות לאיתור שרידי סם, כאשר לא התייצב לשתי בדיקות, והתייצב לבדיקה אחת, בה לא אותרו שרידי סם.

ביום 02.11.22, הוגשה בקשה שלישית להפקעת צו השל"צ, שם צוין, כי הנאשם הוזמן לשלוש בדיקות לאיתור שרידי סם, ולא התייצב אליהן. לבסוף, התייצב לבדיקה ביום 03.08.22, בה נמצאו שרידי סם.

על רקע התמכרותו של הנאשם והקשיים שלו לשתף פעולה עם שירות המבחן, נטען מאת שירות המבחן, כי יש מקום להפקיע את צו השל"צ ולהטיל עליו ענישה אחרת.

מוטב זה קבע דיון במעמד הצדדים, אליו לא התייצב הנאשם, אשר ניתק קשר גם עם סניגורו.

לבסוף, לאחר שאותר הנאשם, ביום 27.02.23, התקיים דיון, אליו התייצבה גם קצינת המבחן, ובסיומו נקבע על ידי בית המשפט, כי אין תוחלת בהמשך הקשר של הנאשם עם שירות המבחן בכל הנוגע לצו השל"צ, ולפיכך - הורה על הפקעת הצו.

בית המשפט נעתר לבקשת ההגנה, לאפשר לה פרק זמן לצורך היערכות לדיון המחודש בפרשת העונש.

ביום 05.03.23 טענו הצדדים לעונש, ומכאן - גזר דין משלים זה.

ראיות משלימות לענין העונש

התביעה הגישה גיליון רישום פלילי עדכני של הנאשם (ת/7) - לחובת הנאשם, הרשעות רבות בעבירות רכוש בכלל ועבירות כלפי כלי רכב בפרט. עוד לחובתו, הרשעות בעבירות סמים, מרמה ואלימות. בחלוף הזמן מאז נגזר דינו בתיק זה, הורשע הנאשם בעבירות רכוש נוספות שענין חבלה במזיד ברכב, החזקת כלי פריצה לרכב וניסיון גניבת רכב.

בנוסף, הפנתה התביעה לגזרי הדין שהגישה, ביום 21.05.18, להוכחת מאסרים מותנים התלויים ועומדים נגד הנאשם:

· גזר דין מיום 30.03.11 בת"פ 2063/09 (ת/2) - הנאשם הורשע בעבירות של החזקת כלי פריצה לרכב ופירוק

חלקים מרכב. בית המשפט (כב' השופטת גילת שלו) גזר על הנאשם מאסר בן 4 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות; 7 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע; פיצוי למתלונן בסך ₪1,000; התחייבות להימנע מעבירה בסך ₪2,000.

· גזר דין מיום 20.03.11 בת"פ 30940-06-11 (ת/3) - הנאשם הורשע בעבירות של גניבה מרכב ופריצה לרכב. בית המשפט (כב' ס"נ, כתוארו דאז, השופט נסר אבו טהה) קיבל את הסדר הטיעון שנערך בין הצדדים, אשר כלל הסכמה עונשית, כדלקמן: 12 חודשי מאסר בפועל; הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים בחופף לעונש המאסר שהוטל; 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע; 6 חודשים מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון.

· גזר דין מיום 01.02.12 בת"פ 11223-07-10 (ת/4) - הנאשם הורשע בעבירה של גניבה מרכב. בית המשפט (כב' השופט ד"ר יובל ליבדרו) גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר, אשר ירוצו בחופף למאסר אותו ריצה; 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה מסוג פשע; קנס בסך ₪500.

· גזר דין מיום 12.01.16 בת"פ 36044-01-13 (ת/5) - הנאשם צירף חמישה תיקים, בהם הורשע, בגין עבירות של חבלה במזיד ברכב, ניסיון לגניבת רכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, הפרת הוראה חוקית (שתי עבירות), איומים (שתי עבירות), הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו, החזקת אגרופן או סכין שלא כדין. בית המשפט (כב' ס"נ, כתוארו דאז, השופט איתי ברסלר-גונן) האריך לנאשם את המאסרים המותנים למשך שנתיים נוספות, במסגרת ת"פ 2063/09; ת"פ 11223-07-10; ת"פ 30940-06-11; ת"פ 40767-06-10; ת"פ 2426/09.

ההגנה הגישה סיכום ביקור של הנאשם במרכז לבריאות הנפש (נ/1) - הנאשם מתאר תחושת עצב וקושי להירדם. ללא תסמיני דיכאון, ללא הערכה לאובדנות, ללא הערכה לתוקפנות.

טענות הצדדים

התביעה הפנתה לגזר דינו של הנאשם בתיק זה, וטענה, כי בית המשפט חרג חריגה קיצונית מטעמי שיקום והזהיר את הנאשם אודות המשמעות של אי ביצוע שעות השל"צ או עמידה בצו המבחן.

התביעה טענה, כי חרף ההזדמנויות הרבות שניתנו לנאשם, הקשר שלו עם שירות המבחן אופיין בחוסר יציבות, אי הגעה למפגשים ולבדיקות, וניתוק קשר עם שירות המבחן.

התביעה טענה, כי הנאשם לא עמד בצו השל"צ ובצו המבחן, ולכן יש מקום לגזור את דינו מחדש.

התביעה טענה, כי ביום 03.06.21, הורשע הנאשם פעם נוספת בעבירות רכוש חמורות ונדון ל-12 חודשי מאסר בפועל.

התביעה עתרה לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם שנקבע בגזר הדין, בין 7 ועד 21 חודשי מאסר בפועל.

התביעה עתרה להפעיל את ארבעת המאסרים המותנים, אשר הוארכו פעם שניה במסגרת גזר הדין בתיק זה וטענה, כי גם אם יופעלו חלקם בחופף זה לזה, הרי אין מקום לחפוף אותם לעונש המאסר שיוטל בתיק זה.

ההגנה טענה, כי יש מקום לגלות אמפתיה כלפי הנאשם, הגם שלא עמד בעונש שהוטל עליו.

ההגנה טענה, כי בית המשפט מצא לחרוג ממתחם העונש ההולם, לאחר שהנאשם עבר הליך טיפולי ארוך.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון את חלוף הזמן מאז שנעברו העבירות ואת העובדה שהנאשם ריצה 131 שעות מתוך 250.

ההגנה טענה, כי התביעה לא עתרה לעונש כה חמור במסגרת פרשת העונש שנשמעה בשנת 2018.

ההגנה טענה, כי העתירה העונשית של התביעה אינה פרופורציונלית ביחס לעבירות שנעברו.

ההגנה עתרה להותיר את הארכת המאסרים המותנים על כנה ולא להפעילם.

ההגנה עתרה שלא לשלוח את הנאשם לעונש מאסר אלא להסתפק בענישה כלכלית.

ההגנה עתרה, לחילופין, להפעיל את המאסרים המותנים בחפיפה זה לזה ובחופף לכל עונש שיוטל בתיק זה.

בדבר האחרון של הנאשם מסר, כי הוא מצטער ויש לו בעיה נפשית.

דין והכרעה

העבירות שעבר הנאשם אינן קלות.

בית המשפט, בגזר דינו, העמיד את מתחם העונש ההולם, כך שינוע בין 7 ועד 21 חודשי מאסר בפועל.

אילו היה הנאשם נותן את הדין היום לראשונה, הרי שמתחם הענישה היה גבוה מזה שנקבע בגזר הדין, לאור כך

שעבירות מסוג זה הפכו לנפוצות יותר ויש צורך של ממש להחמיר עם הענישה, ואכן, בגזרי דין שניתנו לאחרונה, הוחמר מתחם הענישה.

בית המשפט עשה חסד עם הנאשם בגזר דינו, וחרג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקומו של הנאשם.

בשני מותבים שונים, נעשה חסד נוסף עם הנאשם, תוך הארכת תוקף צו השל"צ ומתן שתי הזדמנויות נוספות לנאשם (בסך הכל - שלוש הזדמנויות שונות, כולל ההזדמנות שניתנה לו בגזר הדין), כשהנאשם מוזהר חזר והזהר, כי אם ידחה היד המושטת לעברו - יגיע המועד בו לא יהיה מנוס מהשתת עונש מאסר בפועל במסגרת מתחם הענישה ואף הפעלת המאסרים המותנים, שכבר הוארכו.

מלכתחילה, הארכתם של המאסרים המותנים שתי פעמים - היתה במסגרת "החריג שבחריג" ונתאפשרה אך לאור הוראות סעיף 85 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, לאחר שהנאשם סיים טיפול גמילה מסמים מסוכנים.

כך שלעת הזו - אין בנמצא עוד אפשרות אחרת, זולת ענישה בהתאם למתחם הקבוע בגזר הדין.

מה גם, בינתיים נעצר הנאשם בגין עבירות נוספות.

אשר לעונש החלופי שיוטל - ביקשה ההגנה לקחת בחשבון את חלוף הזמן מאז שנעברו העבירות.

ברגיל, יש בחלוף תקופה משמעותית שיקול בעת גזירת הדין. אלא, שבמקרה דנן, נמנע הנאשם מלרצות את עונשו; לא התייצב באופן סדיר למפגשים הטיפוליים; לא מסר בדיקות שתן באופן רציף; ואז הוסיף להסתבך עם החוק, והורשע בעבירות רכוש, שענין חבלה במזיד ברכב, החזקת כלי פריצה לרכב וניסיון לגניבת רכב.

התנהגותו של הנאשם מלמדת על היעדר הפנמה של חומרת מעשיו, ועל זלזול בוטה ומתמשך בחוק ובקניינם של אחרים.

משורת הדין, לאור עברו הפלילי המכביד, אשר רוב הרשעותיו נסובות סביב עבירות רכוש בכלל ועבירות כלפי כלי רכב בפרט, ראוי היה למקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של מתחם הענישה ולהפעיל את המאסרים המותנים במצטבר זה לזה.

עם זאת, לאור הודאת הנאשם באשמה; ההליך הטיפולי שעבר; ריצוי 131 שעות מתוך 250 שעות; מוצא בית המשפט, לפני משורת הדין, לגזור את עונשו ברף הבינוני - נמוך של המתחם ולהפעיל את המאסרים המותנים בחופף זה לזה, ובמצטבר לעונש המאסר בפועל.

יצוין, כי עונש המאסר על תנאי בן 3 חודשים מגזר הדין ת"פ 2426/09, אשר הווארך במסגרת ת"פ 36044-01-13, לא יופעל, כיוון שאינו בר הפעלה בתיק זה.

כמו כן, יושתו מאסרים מותנים, וזאת לאור הפעלת המאסרים המותנים שהווארכו, כדי שירחפו מעל הנאשם גם עונשים מרתיעים צופים פני עתיד.

בית המשפט אינו מוצא להשית על הנאשם עיצומים כספיים בנוסף לאלו שהושתו במסגרת גזר הדין המקורי, וזאת לאור עונש המאסר שנגזר עליו וכן בשים לב לכך, שהרכוש המשמעותי - האופניים - הושב לבעליהם.

תוך שבית המשפט לוקח בחשבון את העונשים שהושתו על הנאשם בגזר הדין המקורי, ואת חלק העונשים אותו הספיק לרצות - דן את הנאשם לעונשים כדלקמן:

- א. 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בלבד;
- ב. הפעל המאסר המותנה בן 7 חודשים מת"פ 2063/09 (ת/2), אשר הווארך במשך שנתיים נוספות במסגרת ת"פ 36044-01-13;
- ג. הפעל המאסר המותנה בן 12 חודשים מת"פ 30940-06-11 (ת/3), אשר הווארך במסגרת ת"פ 36044-01-13;
- ד. הפעל המאסר המותנה בן 6 חודשים מת"פ 30940-06-11 (ת/3), אשר הווארך במסגרת ת"פ 36044-01-13;
- ה. הפעל המאסר המותנה בן 6 חודשים מת"פ 11223-07-10 (ת/4), אשר הווארך במסגרת ת"פ 36044-01-13;
- ו. המאסרים המותנים יופעלו בחופף זה לזה, ובמצטבר לעונש המאסר שהוטל;
- ז. בסך הכל, ירצה הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בלבד;
- ח. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י"א, שהיא מסוג פשע;
- ט. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י"א, שהיא מסוג עוון.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות ערעור.

ניתנה היום, ג' אייר תשפ"ג, 24 אפריל 2023, במעמד הצדדים.